

OBȚINEREA INDEPENDENȚEI DE STAT (1877-1878), PAS SPRE CĂȘTIGAREA INDEPENDENȚEI ECLEZIALE (1885). RĂZBOIUL DE INDEPENDENȚĂ ȘI AUTOCEFALIA BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Asist. univ. drd. Florinel BRĂDĂȚAN
Facultatea de Teologie Ortodoxă „Sfântul Dumitru Stăniloae”,
Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași

<https://doi.org/10.47433/tv.cin5-8.19>

Abstract

The 19th century was for the romanian people a century full of political and military events, events through which romanians began to realize and desire liberation from foreign rule, independence and happiness for all romanians gathered under the protective wings of a single nation, the romanian one, and a single Church, the Orthodox one. In order to see the centuries-old dream of the romanians fulfilled, independence, had to be won after a series of battles with turkish enemies and sprinkled with the blood of the nation's heroes who fell on the battlefields of Plevna, Rahova, Vidin, Smârdan, etc. Thus, the Romanian War of Independence (1877-1878), through the sacrifice of romanian soldiers on the southern Danube front, sealed the people's desire for freedom and unity. With this significant moment in our history, the Romanian Orthodox Church, as one that closely links its existence to that of the state, also wanted to become autocephalous. This action of the Romanian Orthodox Church was not a simple claim, but it came to support and further strengthen state independence.

Keywords: War of Independence, country's army, heroes, autocephaly, Romanian Orthodox Church, Ecumenical Patriarchate

Începând cu secolul al XIX-lea, secol intrat în conștiințele mai multor națiuni sub denumirea de „primăvara popoarelor”, în țara noastră s-au înregistrat evenimente esențiale privitoare la istoria României și a Bisericii Ortodoxe. Șirul evenimentelor de reafirmare națională și emancipare politică, socială, economică și religioasă se deschide cu Revoluțiile lui Tudor Vladimirescu (1821) și Avram Iancu (1848), pentru ca în a doua jumătate a secolului să se înfăptuiască Unirea Principatelor Române (1859), unire despre care episcopul Melchisedec Ștefănescu spunea foarte frumos cum că „va deschide poporului român o cale luminoasă